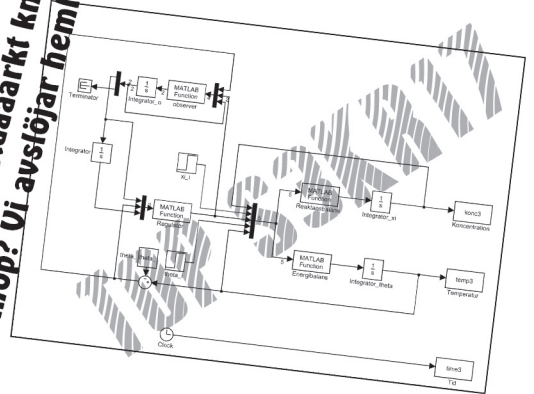


09/05'

09/05'



Ledare

Hej på Er alla prenumeranter och läsare av Forward!

Det verkar bli vår trots allt. För inte så länge sedan, rättare sagt t.o.m. samma vecka som jag skriver detta, upplevde jag fyra årstider på en och samma dag. Jag hade redan innan detta packat bort mina vinterkläder och anskaffat nya kläder för våren, men så kommer denna torsdag emot. Meteorologerna hade förutspått snö, vilket man inte kunde tro, när jag gick till skolan på morgonen i solsken och några plusgrader. Det skulle ju inte ha varit första gången som dom förutspått fel. Senare på dagen när snön öste ner så att de blev vitt på marken, började jag i mitt stilla men upprörda sinne fundera: tänk om vi i år får fira wappen på vårdberget med att rulla snögubbar. Sannolikheten är väldigt stor att så inte är fallet och jag tror att vi som varje vår hittills firar en helt normal vår (säger ett stycke Tek som endast firat en vår här).

Så har vi det här med IT-fakulteten ännu, en härva som inte tycks gå att lösa. Ärendet dök upp lite i förtid i form av ett mail: Vad tycker DaTe om en IT-fakultet? What what whaaaat! Vi skulle ge ett svar om något som vi inte kände till. Nu efter alla informations- och diskussionstillfällen som ordnats efter detta, har åtminstone jag fått en uppfattning av vad det innebär. I skrivande stund så är det nu som vi ska börja påverka. Fastän vi redan gjort några försök med lite framgång, får vi ännu inte ge upp. Jag vill tacka Er alla medlemmar för att ni aktivt deltagit i denna röra. Utan er hjälp vet jag inte vad DaTe skulle ha gjort. Ännu ett stort tack till Er alla.

Med brist på ord vill jag önska er en god fortsättning på våren. Om jag får bestämma så lyser solen på wappen och så syns vi på vårdberget.

//Tek



Halvledare

Hej alla dateiter,

ja hej på er andra också som kanske läser denna eminenta kulturblaska. Yr av "vårglädje" sitter jag nu och försöker plita ner denna halvledare.

Våren har alltså gjort sin entre' igen, tussilagorna blommar, vårkänslorna surrar i luften och terrasserna har öppnat. Då det snart har gått halva tiden av det privilegium jag har av att få vara eder vice ordförande, vilket antagligen är det ända som för tillfället kan förmå att dämpa min vårglädje en smula.

Hoppas alla har hittat sommarjobb eller nån annan sysselsättning för sommaren, så att ni pigga och utvilade kan komma tillbaks till skolan och ta i tu med 4:e gradens Runge Kuttor, och annat nödvändigt ont.

Det var väl allt jag hade att komma med denna gång. Hoppas att alla får en skön sommar och att alla kan ta med förstånd.

Jonas "den Vice" Elander

Innehåll

2. Ledare, Halvledare
3. Innehåll, Redaktionen
4. Vårens under
14. KK-sidan
15. Tfif-Henrys sista spalt
16. japan.daychanged.com
19. spanien.daychanged.com
22. island.daychanged.com
25. Vårens studieprestation
27. Smått och Gott, I nästa forward
28. Historien om Albin

Redaktionen för Forward 1/05

Chefsredaktör:

Joel Svanbäck

Redaktörer:

Niklas Fors
Mathias Karlå
Mia Westerlund

Pärmbild:

Joakim Fors

Kontakt:

date_forward@abo.fi

Utgiven av:

Datateknologerna vid Åbo Akademi r.f.
<http://www.datateknologerna.org>

Address:

Biskopsgatan 8
FIN-20500 Åbo

Tel.:

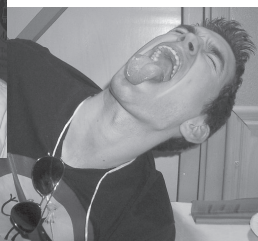
+358 (0)2 215 4910

E-mail:

date@abo.fi

Upplaga:

200 st.



Vårens under

TEK xqr^2 2.12.2004

Tidigt på morgonen, torsdagen den 2.12 avgick bussen från Axelia. På programmet stod xqr^2 och ca 30 uppklädda teknologer åkte till Helsingfors för att besöka företag. Som en i mängden tillägnade jag bussresan med att vila ögonen och plötsligt anlände bussen till TEK:s kontor i Böle. Samtidigt som Lars Engström och Daniel Valtakari presenterade TFiF fick deltagarna fylla magsäckarna med smörgåsar samt fukta stuparna med kaffe, te eller läsk. Efter rundturen i kontoret var det dags att söka sig till bussen igen. Nästa stopp skulle bli Ericsson men ett ytterst snabbt depåstopp gjordes vid alko. Väl framme välkomnades vi med varm mat och dricka (sådan med alkohol i för den som ville ha). Efter ca 3 timmar var det igen dags att söka sig till bussen. I bussen konstaterade ordis att vi låg lite före i tidsschemat och efter omröstning tog vi in på en hotellkrog innan vi fortsatte till Nordea. Under presentationen vid Nordea fick vi besök av två sura och arga män från Securitas (larmet hade gått). Som avslutning serverades tilltugg med dricka och utan kännedom serverades glatt gammal öl med 1-2 år på halsen. Lyckligtvis blev ingen matförgiftad. Sista stoppet för resan blev Otnäs och TF där bastubadning väntade för alla entusiaster. Bussresan tillbaka kommer jag inte ihåg för även den tillbringades med att vila ögonen och när jag vaknade var vi tillbaka i Åbo.

//Tek



Styssesitz 4.12.2004 - WTF?! O_o

Fick mitt under min kombinerade Applied Signal Processing röv räknande och ishockey VM tittande session en förfrågan av Mattis om jag kunde skriva ett kort inlägg om styssesitzen 04.12.2004. I mitt något förvirrade tillstånd svarade jag förstås; Jawhol, viele kartoffelsalat im meine lederhosen bitte! Det var först vid senare eftertanke som en liten 20W glödlampa tändes någonstans långt bak i mitt huvud... jag har inget minne över huvud taget av en sådan sitz. :o

Nåja, som rådig teknolog får man ta till the next best thing (i det här fallet kanske the best thing), nämligen DaTes bildsamling, för att kunna bilda sig en uppfattning om vad som egentligen har hänt. Så bänka er vid närmaste pr0nsurfings konsol och följ med.

Redan de två första bilderna ger en bra uppfattning om vad det är för sitz. Tittar man riktigt nog kan man med nöd och näppe urskilja två välkända superhjältar. Det kan alltså antas att det är superhjältesitz även om inga andra sådana syns till då de antagligen är allt för bra maskerade... eller kanske omaskerade?!



Vi fortsätter vår vandring på minnets mörka gator och anländer till bild nr 4. Den dåvarande ordisen i egen _hög_ person... drickandes mumin röölimonad.

Det omkullkastar ju direkt alla teorier om att det skulle ha varit en superhjälsitz. D: Bäst att bläddra vidare så kanske någon ny ledtråd behagar dyka upp.

Efter gediget bläddrande i bildarkivet så kan man konstatera att två om inte tre teman genomsyrar bilderna.

- 1) Idel stysse kändisar.
- 2) Kaj som nafsar på en stor, lång, fet... taco.
- 3) Många rätt ful(l)a typer.
- 4) Profit?



Det kan bara betyda en sak... stysse sitz mexican wallbanger against the floorboard with tripple McTwist style!!

//access

Objektorientering 8.12.2004



Ett lag fick förstärkning av en gran..

KK:s och DaTe:s traditionella halarinvigning, objektorienteringen gick av stapeln den 8.12 i höst. I väntan på

Lucia syntes ett gäng nya, fräscha, svarta och gröna halare lufsa omkring i Åbo. Dessa halarmänniskor vandrade omkring mellan olika punkter för att samla poäng, ära samt berömmelse. På styssepunkten fick deltagarna i uppdrag att svara på gåtor modell Fader Fouras. T.ex: Vilket flicknamn skrivs med fembokstäver men uttalas bara med två? Förhoppningsvis satte kvällen sina spår på halarna, som inte längre är sprojlans nya.

//Martin

Dates julfest 13.12.2004

December månad präglas av mörker, kyla, ljus och firande. På luciadagen till ära firade DaTe sin julfest i Marli rummet bakom kåren. Med facit i hand kan jag säga att det sist och slutligen blev en lyckad tillställning, fastän det i början pekade på att gå åt andra hållet. Julfirandet började traditionellt med.... vadå??? Jo, med julgröt förstås. Värdinnan skulle nu sättas på prov med utmaningen att laga risgrynsgröt. Oddset för att lyckas med gröten första gången är enormt, men med hjälp av recept skulle han motbevisa sannolikheten. Faktum är att man inte kan styra slumpen och gröten ansågs oätbar av värdinnan. Lukten av bränd mjölk i den lilla festlokalen hade ingen inverkan på deltagarnas aptit eftersom alla åt av gröten (utom värdinnan själv). En del dolde smaken med kanel och socker medan andra blev röda i ansikte med att tvinga ner gröten i magen. Efter ett par groggar... hmmm, jag menade gloggar, hördes inte julsångerna från mankkan längre. Våra egna julsånger dominerade i faciliteten med att den ena överröstade den andre. För den som inte närvarade kan jag nämna att julsångerna sjöngs ur sångboken med den lilla ändringen att snaps byttes ut mot glogg. Höjdpunkten blev nog luciatåget med den "sjungande julgubben", som utöver att sprida ljus



och värme också delade ut julklappar. Likt små ungar slet alla bort pappret från julklappen och avundades kamratens julklapp. Julfesten slutade för min del med att jag i berusat tillstånd sökte mig hem medan övriga fortsatte festandet.

//Tek

Knaslikaffe 20.01.2005

Tillåt mig böja med ett bibelcitat (1917 års översättning till svenska, Matt: 23:23-24):

Ve eder, I skriftlärdar och fariséer. I skrymtare, som given tionde av mynta och dill och kummin, men underlåten det som är viktigast i lagen, nämligen rätten och barmhärtigheten och troheten! Det ena borden I göra, men icke underlåta det andra. I blinde ledare, som silen bort myggan och sväljen kamelen!

Den som svalt nyckeln till spargrisen kan sägas ha kortfristig bundit sina medel.

Ett bindmedel som används av yrkesmän som i sitt dagliga arbete sammanfogar fyrkantiga små tegelstenar till ståtliga byggnadsverk, benämns ofta med ordet bruk.

Bruk av importvaror i större mängd kan vara förödande ur ett nationalekonomiskt perspektiv. Men ett tydligt undantag finns, ty de mörka bönor som skeppas i ofattbara kvantiteter från Sydamerika för att rostar och sedan malas ned till pulver, är den viktigaste beståndsdelen i den ångande dryck som håller vårt samhälles arbetsstyrka alert och produktiv.

Som en hyllning till vår BNP-förhöjande nationaldrog var DaTes nytilträdde styrelses nästförsta beslut att traditionsenligt inbjuda medlemmarna till föreningens knasli på just kaffe. Naturligtvis serverades inhemskt producerad mjölk och socker därtill. Detta tillfälle blev en rivstart på de knaslidejourtillfällen som styrelsemedlemmarna skulle lära sig konsten att bemanna två gånger i veckan under det kommande året. Tillställningen förlöpte mycket väl och det har inte kommit till undertecknads kännedom att någon närvarande skulle ha plågats av vedervärdiga magkrämpor eller diarréartade besvär direkt efteråt, så man kanske till och med vågar anta att styrelsen vid tillfället innehade åtminstone nöjaktiga(1) kunskaper i kaffekokande.

//Tom

Fotnot (1): Med tanke på hur mycket övning i den ädla bryggkonsten styrelsen skaffat sig under de månader som gått, borde det vara en självklarhet för varje DaTe-medlem var man hittar Döo bäst KF in taun! Den kulinariska upplevelsen erbjuds på tisdagar och torsdagar 12-13.

TEK-kryssning 27.01.2005

I slutet av januari var det alltså igen dags för styssen att delta i den årliga TEK-kryssningen. Tillsammans med andra teknologföreningars styrelser diskuterades det om bla. hur man skulle kunna göra förbättringar i studieprogrammen. Senare var det social samvaro med bla. bastu.

//Jonas

Svea-sitz 3.2.2005

Årets första sitz och ny styrelse vid rodret, och som nyvald värdinna försökte jag agera kapten på kalaset. Efter intensivt gnuggande av "le géniknööl", som dom säger i Frankrike, så kom vi på den goda iden att hylla våra västra grannar med en sitz i äkta svensk anda. Efter mera gnuggande kom vi på att bjuda yliopisto mee på sitzen.

Festen blev ju förstås en succé, fiilisen va högre än på en Finland-Sverige



ishockeymatch. Jag bjöd på äkta svensk husmanskost, dvs. köttbullar o mos med lingonsylt och till efterrätt plättar med sylt.

Snapvisorna kom i snabb takt och även ovana yliopisto brölade med brinnande sångröst fast dom nog, som vi alla vet, har mera sångtalang på den svenska sidan.

Fastän klockan är en timme efter i Sverige så höll festen på till morgonen.

//Dennis

Pjäxskuttet 08.02.2005

Barnsäng? Kramdjur? Är det framgångskoncept i en stenhård tävling i pulkåkning? Knappast...

Vårdbergets pulkbacke anno 2005 var bokstavligen stenhård. Den mörka asfaltbelagda branten låg totalt blottad utan minsta tillstymmelse till snö och is. DaTes pulkbesättning begav sig dagen innan dit upp för att ta en smygitt på den svarta oljeuppblandade stenmassan som med slughet i blicken lurpassade efter orädda självmordspiloter på hjul. Hjul skulle vara nödvändigt i årets pjäxskutt, det var uppenbart.

Framför oss hade vi alltså några sekunder av livsfarligt leverne i fartfylld farkost. Vad kunde väl då vara bättre tema än: bobsleigh?! Den kompakta, strömlinjeformade farkosten, med färgskalan hos en F-117A Nighthawk Stealth Fighter, tog form under några kreativa timmar i Axelias apparathall. Och som sagt, slut på gullandet: Som pricken över lilla i (eller stora Å om ni så vill) korsfästes Herr Kanin längst fram!

Hjulteorin sprack förvisso när funktionärerna just före start meddelade att tävlingen var flyttad till en gräsmatta. DaTe lyckades ändå relativt bra med åkningen och ryktet säger att vi tog andraplatsen. Pessimisten skulle väl här utbrista att tvåan är den största förloraren. Fast med kalla förfriskningar och varma delikatesser från grillen hölls supporterskaran ändå på gott humör. Våra gröna vänner KK hade förbjudits att som året innan förpesta luften inom en 800m-radie med pyroteknik. Istället gjorde de ett mystik-

fyllt framträdande i sitt stora, inte helt identifierade, nästan flygande objekt och lyckades, kanske med lite tankeöverföring via de tentakelförsedda huvudbonaderna, charma segerbucklan ifrån domarna.

//Tom



Dates årsfest 26.2.2005

Lillebror (DaTe) på KTF fyllde 5 år och detta skulle firas med storkalas. Därför ordnade DaTe sin första årsfest för att fira 5 åring. Kalaset började med en solennakt i Axelia och gästerna som anlände en efter en fattade ett cocktailglas och inväntade öppningstalet. Efter den första skålen var det dags för styrelsen att träda in i rampluset och motta gåvor av alla slag. När ceremonin var avklarad ombads gästerna att förflytta sig ner till Borgen för att finslipa dansstegen medan vi väntade på bussen som skulle ta oss till Ravintola Koulu. Föreläsningen i dans var en 2 timmars VHS, men varade endast i fem minuter för si då kom bussen. I väntan på att banketten skulle börja åtnjöt en del den utsökta ölen i baren medan andra gjorde upp vem som skulle agera bordsdam. Banketten började med snapsvisa och likt snapsordningen börjar man med Helan. Ett dåligt drag för den som inte hade egen sprit med för snapsglasen stod tomma rätt länge innan serveringpersonalen kom med påfyllning. Fastän snaps inte fanns att tillgå i den

mängd en teknolog önskar blev alla fulla och stämningen bevarades hela kvällen. Programmet för kvällen bestod av ett festtal, afrikansk sång (framfördes av



Seth och hans fru) samt de traditionella talen till mannen och kvinnan. I år var det Kristians tur att överrösa kvinnorna med komplimanger och lögner medan Jenny predikade för männen. När glasen var tomma och faten avslickade var det dags att visa upp sina nyinlärda talanger på dansgolvet med live musik från Axelbandet. Efter dansen återstod en förflyttning till Borgen där festligheterna fortsatte in på morgontimmarna. Med huvudet på sne började deltagarna söka sig hemåt för att byta om och vila en timme eller två inför sillisen.

//Tek



Funksitz 16.3.2005

Den 16:e mars fick alla funktionärerna för 2004 lite belöning för det jobb de gjort för föreningen under det gångna året, that's right - funktionärssitzen. Temat för sitzen var Disney, och de flesta hade klätt ut sig väldigt bra. Bland björnbusar till Spökplumpen, Pinoccio och Kalle Anka snapsades det. Det ordnades en liten lek/tävling under sitzen, pip-snaps. Ni kanske kommer ihåg en lek som hette pip-russin från dagis - det gick ut på att äta russin från ett papper tills man åt ett speciell pip-russin, då var det stopp. Pip-snaps fungerar lite liknande, man får dricka snapsar tills man hittar ett glas med vatten i. Undertecknad kan intyga att detta ledde till en del minnesluckor senare på kvällen.

//Martin



Disney-dräkterna samt humöret var på topp under funk-sitzen

TiTeTa 18 - 19.3.2005

Denna gång var det Otnäs tur att stå värd för det årliga TiTeenien Taisto slaget. Trots ett sorgligt dåligt deltagande från DaTe:s medlemmar var det till slut ändå tre stolta krigare som tillsammans med Digit styrde kosan mot slagfältet. Slaget var mycket lyckat. Efter att ha krigat i bland annat kubfotboll, datorinspirerad precisionskastning, ölstafett och monitorrally föll Åbo till slut

med flaggan i topp och förlorade knappt till Tammerfors, På kvällen ordnades det med bastu och fest.

//Jonas

Vårmetet 23.3.2005

På vårmötet diskuterades planerna på ett It-fakultet vilt. Inbjudna till mötet var MNF:s fakultetsdirektör Rachel Nygård-Taxell och kårordförande Andreas Pada. Rachel Nygård-Taxell sitter med i den arbetsgrupp som blev tillsatt i februari och vars uppgift är att utreda om ett skilt IT-fakultet behövs. Vad arbetsgruppen dittills kommit fram till berättade hon kort om. Därefter fick man ställa frågor och en livlig diskussion kom igång.

Det är också viktigt att nämna att styrelsen 2004 fick ansvarfrihet på vårmötet=)

Efter mötet var alla nöjda med att få sätta "bekymrena" åt sidan och bege sig ner till B då det var dags att sitza. Våren till ära serverades vårrullar och glass (egentligen var det inte glass utan en helt suverän parfé med mariannekaramellsmak men glass passade bättre in i meningen...).

//Petra

Pampas Nationaldag 1.4.2005

Den första april begav sig många studeranden upp till Vasa för att fira Pampas Nationaldag med olympiader, kvällsfest och pampaneser. Till olympiaden hade DaTe givetvist ställt upp ett helt suveränt lag som skulle vinna den otroliga kampen. Efter mycket blod, svett och tårar föll dock vårt lag ut. Detta redan vid första tävlingsomgången. Men låt oss citera Chelseas tränare José Morinho då Chelsea förlorade mot Liverpool i Champions league semifinal: -"The best team lost". Dagen/kvällen fortsatte i mycket bra anda och både här och där kunde man se våra fina svarta halare lysa.

//Petra

Linköping: Tur och Retur 6-10.4.2005

Onsdag

Tenten är förbi och man känner sig redo. Redo för vadå? DÖMD, D-sektionens Öppna Mästerskap i Dart, ordnas i år igen i Linköping och DaTe anmälde en trupp som skulle bege sig dit för att gör stan osäker. Båten avgick från Åbo hamn klockan 18:30 och vi skulle vara framme i Kapellskär ca 06:30. Truppen som begav sig iväg bestod, dels av rutinerade veteraner och dels av nya färska rekryter. Truppen i sin helhet bestod av Erik (Lill-Eki) Östman, Joel (Naken-Janne) Svanbäck, Fredrik (Svensken) Abbors, Dennis (Kocken) Eliasson, Mattis (Svampen-Karleau) Karlå, Johan (Ordis) Abbors och Thomas (Näbben) Björkell. I Långskär fick truppen förstärkning av den redan två-år rutinerade Tom (Leathermannen) Sundström. Väl ombord på båten begav vi oss till Tax-Free för att inhandla diverse bränslen som behövdes för att överleva resan.

Torsdag

När vi anlänt till Kapellskär sökte vi raskt upp den buss som skulle ta oss till Stockholm. Stämningen var på topp fastän det inte blivit som mycket sömn på båten. På radion kunde man höra bögar som diskuterade bögpoesi... vi hade med andra ord definitivt kommit till Sverige och inget annat land. När vi så småningom anlände till den kungliga huvudstaden for Tom och Erik i väg för att plocka upp vår bil som skulle ta oss till Linköping. Vi andra begav oss iväg för att titta på sevärdheter. Kosan styrde mot slottet där vi bekantade och med slottsvakterna som påstod sig ha oinskränkt makt i den lilla aura som de stod och vaktade. Detta visade sig vara ett falskt påstående efter att vi vid ett flertal tillfällen hoppat just i den ring som de stod i. Detta nöje varade inte länge varvid vi begav oss till gamla stan för att sätta sprätt på Joels tusing

som han skrapat ihop på triss. När bilen väl var i vår ägo bestämde vi oss för att bege oss mot Norrköping. I denna vackra stad skulle vi nämligen, tro det eller ej, besöka att pappersbruk som hette Holmen Paper. Vi fick en guidad rundtur och fick se tre stora pappersmaskiner som stod och bullrade... jättehäftigt. Då det blev dags att lämna fabriken såg truppen mer eller mindre ut som en besegrad armé med hängande huvuden, men så fort vi miste skymten av stället kunde man se hur lusten kom tillbaka. Kosan styrde nu mot Linköping där vi skulle plocka upp vår phadder Linus som skulle visa oss var vårt nya hem för dom tre återstående dagarna låg. Vi hittade honom på Kårallen som är ortsbornas motsvarighet till borgen, men fast i skala 1:10. Mot kvällen blev det dags för resans första stora utmaning. Vi skulle få pröva på hur det är att festa med svenskar. Man kan tänka sig att det uppstod en större kulturchock när det på sitzen endast serverades öl, cider och punsch. Men det visade sig att svenskarna var minst lika högljudda som oss efter bara några öl. Efter att vi framfört den underbara sången om pojarna i tunnelbanan 'Olle och Kjell' blev vi inbjudna som hedersgäster till Stockholm, på deras årliga tunnelbane-race... undrar om det hade någonting med sången att göra? Efter ett par timmars festande fick vi inse att botten is nådd och det var dags att



bege sig mot Camp Molloy. Vår stackars phadder orkade inte ens söka sig i säng för egen maskin så vi fick ge honom en hjälpande hand.

Fredag

Dagen började med en busstur till det lokala badhuset. Bak i bussen hörde man kommentarer som: Vad det ska blir roligt att få plaska i vattnet med alla svenskar. Förutom bubbelpool, rutschbana och ångbastu, fanns även varmrum och avsvettningssrum... vilket vi naturligtvis inte vågade testa, så det fick duga med vanlig bastu utan bad. Efter plaskandet serverades det lunch på Gasquen nere vid Kårallen. Solen lyste så starkt att Mattis beslöt sig för att vila gräset en stund efter lunchen, medan en del sökte sig mot Camp Molloy för att ladda batterierna och fylla på tankarna. För resten som blev kvar var det dags för viño tinto rundan. Tre tappra finnar anslöt sig med två svenskar och begav sig ut på äventyr. Ett äventyr som slutade med en ny basturunda. Denna basturunda slutade med en borttappad telefon, ryggsäck, DÖMD-pass och en toalettväska. Ryktet går att finnarna faktiskt somnade i bastun... fy skäms! Tiden blev knapp och vi märkte att vi måste börja öka på volymintaget för att hinna komma i rätt stämning inför dagens sitz som ordnades på Ryd:s (Studentby-stiftelsens) herrgård. Även under denna sitz serverades ingen snaps, men svenskarna verkade vara lika full som dagen innan.

Lördag

Dart-tävlingen som hölls denna dag gick väl mer eller mindre åt pipan. Utan pilar och en aningen försenad dundrar vårt lag in på Kårallen för att få kasta lite pil. Dom en aningen upprörda svenskarna var inte speciellt nöjda varvid domarna gav segern åt motståndarna... med VO. De svenska pizzabagarnas kunskaper skulle nu sättas på prov varvid Mattis ringde efter taxi och pizza. Taxichauffören

som hette Mauno fick köra oss tillbaka till Camp Molloy. Mätta men besvikna lägger sig de slagna hjältarna och tar en strategisk vilopaus. En av finnarna som kvällen innan hade "tappat bort sig" ansluter sig nu till truppen lagom i tid tills finkläderna skulle tas på. Ingen stress med finkläderna fastän cocktailen serverades samtidigt. Ryktet sägs att det inte var någon vidare fräs i den heller. I stället satt vi och lirade X-box med några grannar som bodde en trappa ner. Som nya och fina herremän begav vi oss till Kårallen där pilkastningsfinalen var i full gång. Efter att finalen drog sittingen igång med dunder och brak. Inga snapsglas på borden här heller, fast svenskarna verkade stor-trivas och glömde t.o.m. bort var dom satt. Man börjar kunna se vissa mönster... vi kan supa utan att ha roligt eller rättare sagt vi kan ha roligt utan att supa?! Nej! Detta är nog ingen enkel ekvation för en finsk teknolog. Helt plötsligt



dundrar kvällens stora underhållare in på scenen, ståuppkomikern David Batra, och svenskarna hittade plötsligt tillbaka till sina platser. Salen fylldes med skratt men enligt Mattis räckte det med att applådera till varje skämt som Batra drog. På eftersläppet försvinner en av finnarna spårlöst men hittar tillbaks till flocken med hjälp av spårhunden Tom. I stundens hetta råkar samma finne somna i en av sofforna och fyra vakter kommer för att omhänderta honom. Vi beslöt oss

därför för att bege oss mot den kungliga huvudstaden och invänta hemresan.

Söndag

Bilresan blev något av det sömnigare slaget. Tystnad rodde bland passagerarna på flaken, endast chauffören var vaken. Vi anlände till Stockholm sex tiden på morgonen och när alla hade hittat sina hytter intogs vågrät ställning. Väckning i Åbo skärgård. Fastän resan var en succé stämmer fortfarande ordspråket: borta bra men hemma bäst. Alla var nöjda med resan och vi bestämde att DaTe åker tillbaka även nästa år igen.

Några odödliga uttryck:

Bisse Båldoktorn = Bosse Bildoktorn (Mattis)

How wonderful beer is when it's pisswarm (Mattis)

He e smällar man får ta när man super som en gud

Jag hostar mig död snart (Erik)
He måst vara sars (Dennis)

Vi gick på grund så vi måst börja närma oss Nyhamn (Tom)

De e inte det att jag är full, jag är bara lite berusad (Mattis)

Man kan inte sluta när man är på topp (Mattis)

Jag spyr aldrig när jag är full, bara när jag är bakfull (Mattis)

//Oppa

Eldprovet 29.04.2005

Det var fredag i slutet av april, ungefär 60 år efter att en galen man med vältrimmad polsk mustasch sköt sig själv i en bunker någonstans under Berlin. Som traditioner nedärvda genom generationerna påbjöd var stjärnorna i rätt läge för de gulnasta att genomgå sitt eldprov och bli fullvärdiga teknologer.

I enlighet med detta styrde undertecknad och hans lojala kumpaner kosan mot Axelia för att möta upp med de övriga gulnabbade deltagarna.

Väl nerbänkade fick vi instruktioner, kartor och en välkomstdrink, som smakade likt en möjlig disktrasa från medeltiden baddad i ättika.

Efter en hel del yrande och otaliga försök att sälja Tarvliga Åsikter – Amnestys förespråkare kring Krematoriet var måttligt imponerade av innehållet – hittade vi vår första punkt; TFIF frågesport. Vi svarade visst rätt på det mesta, för det var många poäng i glaset efteråt.

Att hitta nästa kontroll krävde inget orienterande, då den befann sig på så gott som samma ställe som föregående. Efter att ha stuckit varann i röven med häftstift ett otal gånger (ballonger kan vara svåra att träffa) utsågs en pappa. Vinnaren "råkade" vara en Jocke och plötsligt deltog även Jokke-pappa i eldprovet.

Nu stod vi för en klättring ner för berget bakom Kåren. Kartan påstod att det skulle finnas en punkt där nere någonstans. Bara två kontroller besökts i detta skede, så nerfärden skedde utan att Newton återigen bevisade att också ruttna äpplen faller rakt ner. Dock fanns där ingen kontroll.

De fyra tappra förespråkarna för en viss fager gymnastiklärare från Ekenäs – hans bild torde hänga på väggen på Borgen än – tog sig nu över det klarblå vattendrag vi känner som Aura å för att ta del i en stafett. Det krävdes en blind, en armlös, en lam och en vars egenskaper vi aldrig fick reda på då det saknades ett

alternativ för nyktra. Halt, vänta lite. En nykter teknolog? En **vänsterhänt**, nykter teknolog? Kan det bli mer "fel"? Jodå, om man mejkar honom som en tjej, färgar håret rosa, ger honom ett petit paraply och skaffar uppblåsbara bröst. Nåväl, stafetten gick snabbt och utan missöden. Fast den blinde höll på att dratta i ån, då vår armlöse inte tänkte på att man kanske har lite halvsvalt att se var man puttar 47:orna om man har en tjock grön mössa nerdragen till halsen. Forskning har visat att gammal folketro till trots flyter de båtarna ungefär lika bra som Titanic gjorde efter en kurtis med ett isberg. DaTe:s ex-stysse hade oss att vi leka gäster med gester. Tuppen vann jackpot och pinkade lyckligt från balkongen. Eller hur det nu var. Hans och Greta lämnade aldrig huset, men hade skaffat en hund och snuskiga leksaker. Käka en stärkande kebab, göra ett besök

man vill, och överdrivna konsumtion av torkad chili. Chilin ledde till ett stycke avig magsäck och virvel i blandisflaskan. Enligt hörsägen ska man inte heller applicera söndersmulad chili mellan säckarna och skarven. Det lär svida mer än när Sverige vänder 5-1 till seger.

Efter denna klimax mattades dramatiken av stegvis. Ölbungee med ASK, en stafett med Digit, ölburkstorn med Axelbandet och, hör och häpna, mateprov med KK. Metspöet fixades, tidningarna såldes, omeletten stektes, zebran fångades, bakelserna införskaffades och snapsvisan komponerades.

Det hela slutade väl för vår del och numera är man odödlig i sin ninjasvarta halare och med tofsmössan käckt på svaj.

//Erik&Joachim



i en skum butik och iväg till Sibbe. Ragga shoppingkärra är coolt. Om någon, mot förmodan, skulle besöka Ekenäs i sommar kan säkert en och annan kärra pyntad med en gran eller två ses makligt rulla genom Stallören.

Häpnadens finger åkte i förvåningens mun när Digit började sjunga. Om jag inte missminner mig hände detta i och med vårt intima överförande av en rå, kläckt kolesterolbomb, eller hönsägg om



KK-sidan

Jaha, då börjar studierna ta slut för en del av oss. En del måste fortfarande sitta å kämpa så att svetten rinner i det sköna solskenet, så att tillräckligt med studieveckor ska rulla in, andra kan ta en öl i åstranden å må bra som fisken i vattnet.

Sedan dess att nya styrelsen tog över rodret har både det ena och det andra hunnit hända. Vi har vunnit pjäxskuttet (tänkte bara påminna er alla om vems pulka som var bäst). KK:s födelsedag har vi också firat, och i början på Mars var en hel busslast över till vårt grannland Norge för att fira Chemikerföreningens jubileum. Här för inte så länge sedan tog en hel del nya teknologer emot sin tofsmössa. Före tofsmössan hittade till huvudet, gick ju det sedvanliga eldprovet av stapeln. Undertecknad hade ju sådan tur att själv få delta detta år och dessutom vinna. Stämningen var på topp och äkta teknologanda fanns med hela dagen och kvällen lång.

Prognosen för den närmaste framtiden ser också fin ut. Sommarträffen ordnas i samma stil som ifjol, vilket betyder tillsammans med DaTe, tidpunkten för i år är den 16-17 juli. Årets största händelse för KK går av stapeln i slutet av augusti, detta är förstås Expedition Canada 2005. Ett trettiotal personer på en tre veckors xqrr, arbetet har pågått länge och vi som inte är med får säkert ta del av resan senare genom kommande publikationer. Tre dagar efter att Canada-truppen återvänt till Finland så reser nästa gäng KK:are (och MK:iter) till New York för en vecka. Vem sade att det inte ordnas tillräckligt med xqrrer?

Nu vill jag önska alla KK:are och DaTe:iter en riktigt skön sommar! Vi ses kanske på någon festival och naturligtvis på sommarträffen. Ha de så skoj! Jobba flitigt så att ni har pengar att spendera i höst igen.

-Malin Pärus
Kemistklubbens sekreterare



TFiF-Henrys sista spalt

Då är det dags att skriva sitt sista inlägg till Forward som teknologkontaktman. Jag skall fatta mig kort och inte lägga ner en massa känslomässiga saker, annars orkar ju ingen läsa det här. Det har varit roligt och givande att få samarbeta med er genom DaTes styrelse och med den direkt kontakt jag haft med en del av er. Från och med den 1.6.2005 kommer Johan Björkman att ta över ansvaret för att teknologerna i Åbo tas hand om av TFiF och TEK. Tack för min del!

Efter som inga bidrag kommit till tävlingen hur man skulle förkorta teknologkontaktman, är det hädanefter accepterat att använda en direkt översättning av den finska förkortningen TYKKI, alltså KANON.

Over and out,
Henry Lönnbäck,
Teknologkontaktman.



Ny teknologkontaktman!



Teknikens Akademiker Förbund TEK och Tekniska Föreningen i Finland har fått en ny teknologkontaktman, Johan Björkman. Johan studerar datateknik och har tidigare varit verksam som viceordförande i teknologkommissionen och suttit som Datateknologernas ordförande.

En teknologkontaktman håller (överraskande nog) kontakt till teknologerna och har man några frågor berörande TFiF och TEK kan man vända sig till kontaktmannen.

IAET-kassan

Glöm inte att ansluta dig till IAET-kassan direkt första dagen när du börjar sommarjobba, kassan kostar för tillfället ca 40€/år och man får dra av summan i beskattningen. Se case-exempel och mera information på www.tek.fi/turku -> Juttu- ja dokumenttiarkisto ->

"Varför tillhöra IAET-kassan som studerande?"



TEKNIKENS
AKADEMIKER-
FÖRBUND TEK

japan.daychanged.com

Var skall man börja? Vad skall man säga om detta land var Engrish härskar, trafikljusen är blåa och rätt hästkött är en delikatess? Man kan ju välja en något mjukare linje och berätta om alla sjutusen världsarv, imponerande tempel i Kyoto, lugna zen trädgårdar, storstadsliv i Tokyo med ca 30 miljoner grannar, snowboard åkning i 4 meter snö i Niigata eller hiking på gamla vulkan kratrar i södra Kyushu. Att glömma bort skolan är inte heller så enkelt. Några exempel som förgyller vardagen, bra japanska undervisning, snarkande elever. Ett labb fyllt med robotar, leksaker, ett cluster och den obligatoriska Playstation 2 kopplad till en videokanon och Dance Revolution mattan. Ja, som ni kan gissa så har det hänt en hel del här sen jag kom hit i förra September. Jag skall nu ger en mycket selektiv och subjektiv historia över hur det är att leva och studera i Japan, dessutom skall jag försöka reda ut ett par klyschor och stereotyper om Japan (tack Hagge).

Fotnot, jag kommer inte ihåg när jag sist använde en gaffel.



Cosplay Japaner

Först vill jag säga, jag är inte världens mest världsvana person men ett dussin land (inklusive Larmsmo) eller så har man väl sett hittills, men inget är som Japan! Dags att bli lite mera seriös, vi har ju alla hört om hur effektiva och fokuserade Japanerna är i allt de gör. Allt detta är sant, på sätt och vis. Tågen är fulla kring 19-21 med sovande salarymen (termen för alla kostymklädda som jobbar på kontor) som är påväg hem efter en lång arbetsdag. Laboratoriet var jag forskar (som det så fint heter) är öppet från kring 8 till 22. Och visst, det är folk där i stort sett hela tiden. Men då skall man veta att det är helt ok att ta en tupplur på sitt skrivbord i en 1h, prata strunt 1h eller spela basket en 1h. Jag har förstått att situationen är rätt lika vid företag också. Sen då man drar in överordnade i situationen så blir det mera komplicerat. Det är inte ovanligt i företag att inga anställda går hem förrän chefen går hem, oavsett om du har nån arbetsuppgift eller ej. Samma sak kan man se i viss mån i universiteten också, senpais (längre hunna studerande) går överlag inte hem före deras kohai (de som står lägre i hierarkin). Min egen uppfattning har ändrat sen jag kom hit, Japanerna är inte speciellt effektiva. Det är tack vare deras långa arbetsdagar som de får så mycket gjort.

Överlag så som utlänning ligger man lite bättre till då det gäller hierarkiska regler och diverse does-and-don'ts. Det förväntas helt enkelt inte att en utlänning skall förstå sig på alla regler som existerar i det dagliga livet här. Detta är mycket mer djupt rotad än man tror, t.ex en väsentlig del av Japanskan går ut på att lära sig olika sätt att uttrycka sig beroende på vem du tilltalar. För den oinbitne är det enklast att se på sättet människor bugar, en djupare bugning representerar att du är lägre än den andra personen. Förutom

hierarkiska regler är vardagen fylld av regler. Allt är utstakat, vad man får göra, vad man inte får göra. Japanerna kan vara väldigt ovilliga att bryta dessa regler fastän de är totalt bisarra. Exempel, skräp sorteras i olika roskorgar i skolan. Det är **mycket** viktigt att man sätter saker och ting rätt. Sen spelar det ingen roll fastän påsarna åker i samma container bakom huset. Eftersom regeln är att man skall sortera i laboratorierna, så då gör man det!

Japanerna är hightech enda ut i fingerspetsarna men hemma har de alla en bankbok och fryser inomhus på vintern. WCDMA telefoner är det som gäller och man lär sig att uppskatta att ha emailen med sig vart man än går. Ingen här vet vad SMS är. Snabbtåget Shinkansen är en symbol för Japan och lokal tågsystemen för pendlare i Osaka och Tokyo regionen är bland de bäst utbyggda i hela världen. Tågen kommer alltid i tid, om Shinkansen är försenad med några minuter så kan man läsa om det i dagstidningen nästa dag. Men allt är inte tipptopp vad det gäller det tekniska. Japanerna bor väldigt trångt i metropolerna, husen är överlag smutsiga, rätt fula, dåligt isolerade och inget värmesystem för vintern. Bankerna är även rätt gammalmodiga.

Jag bor ett par kilometer norr om centrala



Kimono dressing

Osaka i staden Suita och studerar vid Osaka University vars ingenjörsk fakultet ligger i Suita. Upplägget är lite annorlunda här, de första tre åren är mer eller mindre lika som hemma. Det fjärde året som bachelor's studerande eller de två masters åren spenderar studerandena i ett laboratorium har varje elev ett eget projekt (som även blir deras motsvarighet till dipp.arbete) plus att de har ett fåtal föreläsningar. Alla tekniska föreläsningar är oavkortat på Japanska vilket effektivt slänger ut mig från kurserna. Mina dagar består av att plugga Japanska och att gå på någon enstaka föreläsning om Japansk kultur/historia eller dylikt. Jag valde att göra mitt projekt vid ett laboratorium som riktar in sig på datorgrafik och dess tillämpningar i diverse robotar och system. Inriktning för mitt projekt valde jag efter att de 20 tal eleverna i labbet introducerade sina projekt åt mig. Detta var direkt efter att jag anlänt till Japan och jag var minst sagt imponerad av deras arbeten. Vad sägs om en röststyrd robot på hjul som är utrustad med en grip arm. Denna jäkel kan rulla iväg till kylskåpet och välja ut en öl bland andra burkar och servera dig den. Hakan hängde ganska långt ner då jag såg detta. Denna imponerande manick var dock ett samarbete bland 3 elever. Förövrigt kan man säga att i mitt laboratorium gäller 6 dagars skolvecka för Japanerna men undantaget mig som bara dyker upp 5 dagar i veckan. Jag älskar att vara lat ibland. Eleverna är även själv ansvarig för städningen i laboratoriet.

Mitt eget projekt är att m.h.a flera stationära men fjärrstyrda (roterbara) videokameror tracka människor då de rör sig i laboratoriet och i korridoren utanför. Den teoretiska biten är att bygga en matematisk modell som förklarar hur människor i vanliga fall rör sig från punkt A till punkt B. Givet en viss längd av en rörelsesekvens från punkt A skall jag kunna ange ett antal slutdestinationer och

deras sannolikheter. I arbete ingår även att skapa en rent teoretisk modell för hur ett objekt rör sig mellan A och B då man har generell data över hur omgivningen ser ut. I slutändan skall jag jämföra hur pass bra min modell står sig mot en teoretisk modell. Allt detta är långt ifrån färdigt i dagsläget men jag hoppas verkligen på att få allt klart förrän Augusti då jag åker hem. Det blir en massa självstudier och att implementera forskningsartiklar för att se vilka algoritmer eller tekniker som är användbara i just mitt projekt. Jag får även personlig och regelbunden handledning av professorn i laboratoriet. Jag känner mig som hemma här, detta är lite av en dröm för en nörd. Man har toppen utrustning överallt, kompetent handledare och framförallt ett mycket krävande och intressant projekt. Att man åker till skolan kring 9 för Japanska lektionerna och sen knacker C++ kod till sent på kvällarna Måndag till Fredag är inget som stör mig. Så länge jag får fara på Karaoke på helgen så är jag nöjd ;-)



En workstation i labbet och lite utrustning, märk de coola robotarna som har byggts så att de passar in i motordrivna "rullstolar".

Utelivet lämnar nog ingen missnöjd heller. Karaoke är den givna favoriten och detta innebär alltid en hel massa alkohol. Nomihudai konceptet här är en given vinnare för en törstig teknolog. Man betalar en jämn summa och får fri tillgång till baren för en viss tid. Karaoken skiljer

sig här på det viset att alla man delar endast rum med sina kompisar och har en egen karaoke maskin och bestämmer all musik själv. Drinkarna beställs genom intercommen och serveras till bordet efter ett par minuter. Japanerna har en tendens att snabbt bli röda i ansiktet av alkohol men man skall inte underskatta alla av dem! De är festglada människor och man har definitivt roligt då man går ut med dom. Klubb livet i Osaka är även ganska utbrett, disco, trance, house klubbar finns i mängd och massor. Det är dock inte lika tätt med live klubbar till mitt stora missnöje. Alla som varit utomlands kan säkert också intyga att det är ofta bra sammanhållning bland andra utbytesstuderande och det ordnas en massa bland dom. T.ex på Fredag står nån form av Kina-fest på menyn ordnad av sulplise, sulplise Kinesiskorna. Det är genomgående asiater som kommer för att studera i Japan. Det är rätt få som kommer från Europa och USA. Detta bidrar också till en starkare gemenskap bland vi västerlänningar som är här.

Nu borde jag dra fram en bra slutkläm, denna rapport håller på att bli alltför lång. Jag lovar att om man är beredd att pröva på en hel del okänt och nytt så är Japan, landet var solen stiger upp, ett gott val. Du kommer att äta saker både råa och tillagade som du inte ens visste att existerade, träffa en massa nyfikna, snälla, artiga och bugande människor som pratar dålig eller ingen Engelska. Då du koncentrerar dig på dina studier så tar de hur mycket tid som helst och möjligheter finns att göra väldigt intressanta saker. Att bevittna te ceremonin genomförd av en elegant dam klädd i kimono i ett tempel uppe på ett berg eller att zen meditera i Buddhist tempel är några av de minnen som jag kommer bära med mig länge i livet och jag tror att jag återvänder som en mera ödmjuk och klok person efter ett år i Nihon! Sayonara!

Niklas Nylund

spanien.daychanged.com

Hösten 2003 skulle jag välja en 2,5 studieveckors kurs i ett främmande språk. Tyska var det naturliga valet men jag kände för att prova på något annat, och spanska låg i tiden, att döma av deltagarantalet på kurserna. Jag hade redan tidigare funderat på att åka utomlands och studera, men då hade jag inte tänkt mig ett spanstalande land i alla fall. Grundkursen med Marjaana var intressant och jag fick på allvar intresse för det spanska språket. På kursen gick ett flertal dateiter, bl.a. Jonas Olme. Jag fick veta att även han funderat på ett år utomlands, och efterhand beslöt vi oss för att fortsätta med följande spanska kurs och söka till Spanien följande läsår. Jag tvekade lite inför valet att stanna ett halvår eller ett helt år. Sist och slutligen valde både Jonas och jag att stanna hela läsåret. Väl framme flög de första månaderna förbi och jag kunde konstatera att ett halvår inte räcker någon vart. De studerande som först valt att stanna 6 månader utökade illa kvickt kontraktet om det bara fanns möjlighet.

UNIVERSIDAD POLITÉCNICA DE VALENCIA

Informationsbehandling/Datateknik har utbyte endast med ett universitet i Spanien, Universidad Politécnica de Valencia, så valet blev enkelt. I efterhand kan jag konstatera att Valencia är en ypperlig studiestad, tillräckligt stor (ca 1 miljon invånare) för att det inte ska råda brist på aktiviteter, och samtidigt ingen typisk turistort. Det vill säga, man får verkligen prata spanska, Valenciaborna svarar på spanska tillbaka, och man slipper bli antastad av försäljare stup i kvarten. Universitetet har 35 000 studerande, och cirka 1 500 av dessa är ERASMUS-studerande. Alla fakulteter ligger samlade på ett och samma campusområde, och där finns flera restauranger, kiosker, caféer, frisörsalong och bokhandel.



STUDIER

Jag hade mitt studieschema planerat, mejlade med studiehandledaren på orten som godkände min plan och menade att det nog skulle gå bra. Väl framme gick hälften av kurserna på varandra och jag fick planera om alltihopa. Som tur är föreläses de flesta kurser på fakulteten på såväl spanska som engelska, så det går rätt enkelt att hitta ett schema som passar, även om man inte följer deras läsordning. Jag valde att gå alla utom en av mina kurser på spanska, för att få öva språket dagligen. Tenterna får man skriva på engelska om man så önskar. Under själva tenttillfället har man nästan alltid brist på tid, så det underlättar att slippa tänka på spanska formuleringar då. Jag valde att gå 5 kurser på höstterminen och 4 på vårterminen, för att ha mer tid för att resa. På hösten valde jag:

- Artificial Intelligence (Inteligencia Artificial): En grundkurs i AI med en kunnig föreläsare som gillar Erasmus-studerande. Denna kurs gick jag om vartannat på engelska och spanska, och spanska föreläsningarna var för mig svåra att hänga med i. Kursen i sig var inte svår, räkneövningarna intressanta och inte så svårlösta heller.

- Computer Architectures (Arquitectura e Ingenieria de Computadores): Kursen är en helårskurs och är mycket omfattande. Räkneövningarna är rätt svåra och krävde åtminstone för mig mycket mer tid utöver det som gavs under räkneövningstillfällena. Materialet som tas upp är bekant för de som gått Code Optimization och Mikrodator teknik.

- Distributed Systems (Sistemas Distribuidos): En kurs som jag gillade starkt. Räkneövningarna var genomtänkta och även om de krävde mycket jobb så var de lärorika och gav ett bra grepp om det som togs upp i föreläsningarna.

- Español 2: Jag skrev nivåtestet i spanska och skulle egentligen ha fått gå nivå 3, men eftersom de nyligen infört att nivå 3 och nivå 4 kostar att gå på, så valde jag att gå en nivå lägre. Kursen var kanske lite för enkel, men det gav i sin tur mer tid åt de egentliga kurserna, vilket visade sig behövas.

- Real-Time Systems (Sistemas de Tiempo Real): Denna kurs var i mitt tycke den mest intressanta av alla kurser jag gick på hösten. Under föreläsningarna fick vi lära oss om språket Ada, och dess fördelar i ett realtids operativsystem. Räkneövningarna var frivilliga och kursbetyget gavs på basen av ett projekt som skulle göra i slutet av kursen. Vi valde en uppgift där vi skulle spela "Tornen i Hanoi", med hjälp av en liten robot. En videosnutt med roboten in action hittar ni på: <http://albin.abo.fi/~ernylund/robot-plays-hanoi.xvid.avi>

- Robotics (Sistemas Robotizados): En grundläggande kurs i Robotics. Eftersom Erasmus-platserna i denna kurs på min fakultet var begränsade till 5, och över 10 ville gå den så blev jag tvungen att gå en liknande kurs på en annan fakultet. Kursen var inte riktigt vad jag hade hoppats på, jag gick på föreläsningarna, men på grund

av tidsbrist i slutet av terminen valde jag andra kurser och tenter framom denna.

Nu på våren har jag valt följande tre kurser (samt helårskursen Computer Architectures som fortsätter):

- Computer Graphics Interfaces (Interfaz Gráfica de Usuario): Kursen tar upp grunderna i grafiska gränssnitt, hur man går tillväga för att rita grafik av allehanda slag. I labbarna använder vi OpenGL. Kursen är en tredje års kurs, och lite lättare än de övriga kurserna jag gick på hösten, som alla var fjärde och femte årets kurser.

- Parallel Programming Languages and Environments (Lenguajes y Entorno de Programación Paralela): En intressant kurs som kräver mycket jobb. Kursen tar upp PVM, MPI och ScaLAPACK och går igenom hur man effektivt använder dessa, hur man mäter uppnådd effektivitet, samt hur man enkelt kan debugga parallella program, och optimera dem. Ingen tent, men 5 case studies som kräver nog så mycket jobb.

- Parallel Programming Laboratory Course (Laboratorio de Computación Paralela): Kursen är lite mer praktiskt inriktad, men innehållet är vissa gånger identiskt med ovanstående kurs. I båda kurserna jobbar vi hela tiden framför datorn, går igenom installationer och miljöer, programmerar och testkör. Inte heller denna kurs har någon tent, utan 3 case studies, som också de kräver mycket en del hårslitande.

En medelspanjor går 7-8 kurser per termin. Jag går 4 (iofs från de senare årskurserna) nu och tycker ren alldeles för många kvällar går åt att kämpa med labbar och räkneövningar. Jag fick höra att utomlandsstudier skulle vara lätta, för att nivån är en annan än i Finland, men det gäller nog inte den tekniska utbildningen

här i Valencia. Här får man nog jobba lika hårt för sina studieveckor.

SIESTA

Varje dag kl. 14-17 är det siesta, även vintertid när man inte tycker det borde ha någon betydelse. Under denna tid är endast matbutikerna och de större varuhusen öppna, alla mindre butiker är stängda. Bankerna öppnar ca 9 och stänger kl. 14, så att göra bankbesök på kvällen är inte möjligt. Postkontoren verkar aldrig vara öppna. Den lugna livsstilen är ofta rätt gemytligt, men när man verkligen skulle vilja få något utträttat, som t.ex. få diskbänken utbytt efter ett halvårs "mañana"-väntan, så då längtar man nog tillbaka till ordningen Finland. Isolering av husen känner de inte till, jag har nog aldrig frusit så mycket under en vinter, och då hade vi inte minusgrader i Valencia denna vinter. Men när värmen går rakt ut genom fönstret, och vinden blåser in från andra hållet så då blir det kallt! Nu när sommaren är här igen, med temperaturer på 25-28 grader dagligen så är de kyliga minnena som bortblåsta i alla fall.

RESOR

Att resa från Valencia och Spanien är så mycket enklare än från Finland. Åtminstone för en studerande som reser med minimal budget. Härifrån och hit flyger alla möjliga lågprisbolag. Ett flyg räcker för att nå de flesta länder av Central- och Sydeuropa, och de nationella transportmöjligheterna är också bra. Jag har själv hunnit besöka Paris och Sevilla med flyg, Barcelona och Cadiz med tåg, och Granada med bil. Historiska byggnader, sevärdheter och den spanska kulturen kan man ta del av i hela landet, från söder till norr. Tapas- och ölbarer, trafikljus och hastighetsbestämmelser som fungerar mest som fingervisning, apotek och bankomater i varje gathörn, fotboll, tjuvfäktningar, diskotek stora som danspaviljonger (som öppnar 1 och

stänger 8!)), bullret, rökandet, ...

ERASMUS-LIVET

Ni som sett filmen Una Casa de Locos (Spanish Apartment) vet vad det handlar om. Ni andra, se den! Jag bor i samma lägenhet som Jonas, tillsammans med två österrikare Andreas och Peter. Så känner jag en drös med italienare, några svenskar, norrmän, tyskar, fransmän och också en och annan finländare. Och så en engelsman, en mexikan och en amerikan. Man får lära sig om deras kulturer, prova på maträtter som man inte kände till, och lära dem en del om finlands historia och kultur i samma veva. Och så lär man sig uppskatta studiestödssystemet i Finland mycket mer. Språken som det kommuniceras på är oftast spanska och engelska, men beroende på gänget blir det emellanåt lika mycket italienska, tyska och franska. Det absolut bästa med året



i Spanien är alla nya människor jag lärt känna och det nya språket jag fått lära mig. För min del börjar året vara till ända, men för er som är på väg till hösten så har jag ett par tankvärda Erasmus-ord: Skaffa dig så många nya vänner från olika länder under din tid utomlands så att du efteråt kan spendera resten av ditt liv på resande fot.

iHasta la vista, dateiter!

Erik Nylund

island.daychanged.com

Jag har just suttit och kollat igenom bilder från mina fyra månader på Island, och emellanåt gapskrattat och emellanåt inte haft långt till tårarna..

De första veckorna som Nordtek utbytes-studerande i Reykjavík var det fyra frågor jag svarade på, och själv ställde, säkert 100 gånger. Vem är du? Varifrån kommer du? Vad studerar du? Varför kom du till Island? Så, det går på autopilot nu: Jag är Mia, kommer från Finland, studerar industriell datateknik och (kort version) jag for till Island för att se naturen (vilket inte precis är vanligaste orsaken till att folk åker dit för att "studera"). Efter att ha kommit tillbaka till Åbo igen är det också fyra frågor som möter mig x antal gånger varje dag; Hur var Island? Hur är det att vara tillbaka? Vad har du för råd? Och "VA? ha du vari borta?" :) Så, svaren på dem:



Island

Landet, naturen och klimatet är nog mer eller mindre som jag förväntade mig; varma källor, svavelstank, berg, fisk, vulkaner, regn, geysrar, kokande rapapottar, fisk, islandshästar, norrsken, hård vind, valar, regn, vattenfall, svavelstank, lava-fält, fisk, svarta stränder, regnbågar, sälar,

regn, fjordar, glaciärer, ödemarker, svavelstank.. Förutom det även solariumbruna islänningar, tusen krogar i Reykjavík, fiskstank, plåthus, hög prisnivå, Bobby Fischer, jeepar, flygtrafik, sagor, gaturalli, gratis sms, brennivín, ett konstverk i varje gathörn, Reykjavík Grapevine (grapevine.is); och vi börjar ha en bra beskrivning av landet!

Studier

Háskóli Íslands (University of Iceland), grundat 1911 med 11 fakulteter (ingen IT) och drygt 9000 studerande (varav ca 600 är utbytesstuderande eller utländska examensstudenter), är Islands äldsta och största universitet.

Verkfræðideild (Faculty of Engineering) har fyra olika utbildningsprogram; Civil and Environmental Engineering, Electrical and Computer Engineering, Mechanical and Industrial Engineering och Computer Science. Jag gick tre kurser på Faculty of Engineering och en kurs på Faculty of Economics and Business Administration, och nivån på kurserna är ungefär motsvarande som vid KTF respektive ESF här vid ÅA. Systemet med räkneövningar fungerar i stort sett lika som här, svårighetsgrad och arbetsmängd är ungefär lika. Den stora skillnaden är studieportalen Ugla, som funkar aaaaaaningen smidigare än de tusen olika systemen på akademien. Här anmäler och avanmäler du dig till och från kurser (skild tentanmälan behövs inte), här finns allt kursmaterial, printkvot (som du köper med t.ex. VISA, att printa kostar, men sen fungerar printrarna också), kursutvärderingar, tentresultat (även i grafisk form var man ser hur det gått för resten av klassen), "student phone book" (dvs du ser hemadress och telefonnummer till alla som är registrerade till samma kurser som du), lokala vädret, announcements från föreläsarna om t.ex. inställda föreläsningar, nyheter från t.ex. ämnesföreningen och The Register, almanacka, sms

gateway (var du ställer in om du vill ha tentresultaten till telefonen), file cabinet (var du up/downloadar filer till ditt hemområde eller hemsida)...

Lokalt studieliv

Normalt har varje utbildningsprogram en egen ämnesförening, dessutom finns det (åtminstone på Verkfræðideild) skilda föreningar för B.Sc. och M.Sc. studenter. Aktiviteterna, åtminstone för bachelorföreningarna (var de flesta är medlemmar även efter att de tagit ut sin B.Sc.), består mest av vísindaferðir ("science trips") till olika företag runt om i Reykjavík. Oftast får man en presentation av företaget och information om något aktuellt (besöken kan till exempel vara reklam om arbetsplatser), och så blir man bjuden på något ätbart och drickbart. Enligt rykten är det teknologerna, medicinarna och juristerna som har bäst "deals" (läs: vin och ordentlig/sofistikerad mat). Efter företagsbesöken, som alltid är på fredags-eftermiddagarna, far man oftast till någon krog i stan, med vilken föreningen kan ha deal om billigare öl. "Sitzar" gör dom typ en gång i året, när det är årsfest.

På campus finns också Stúdentakjallarinn, som serverar lätt mat på dagen och oftast håller öppet med diverse program kvällstid. Även om ölen oftast är billigare än downtown runt huvudgatan Laugavegur så är namnet åtminstone före en Åbobo lite missvisande..

Iþrottahúsið mitt på campus innehåller gym, bastuavdelning och en sal för "aerobics", korgboll, yoga, innebandy osv. Ett månadskort eller ett 10-gångers kort kostar 1000 ISK (lite över 10 euro), så priserna är överkomliga. Som utbytesstuderande fick vi dessutom ett månadskort gratis, men eftersom ingen någonsin frågade efter det köpte vi aldrig nya heller. "Aerobics", som hålls varje måndag, onsdag och fredag, var en liten chock första gången dock; det visade sig vara cirkelträning med en vithårig gubbe som ledare istället.. Nå, ingen fara, det dög bra

som träning det också under våren!

ERASMUS-livet

Trots att alla utbytesstuderande inte fått sin plats genom Erasmus så lever ändå de flesta det livet. Vilket liv? Som jag sagt några gånger förr, kolla på filmen Spanish Apartment. I mitt fall, ta den inte bokstavligen, men generellt sett så är den en skrämmande sann observation. Erasmus-mänskorna bildar tillsammans en liten ankdamm, och att bygga något socialt nätverk utanför den kräver en del. Alla i ankdammen är lika desperata efter bekanta som du själv, alla har det gemensamt att dom är i ett mer eller mindre främmande land och det är skitenkelt att umgås. Erasmus-fester är det varje torsdag, fredag och lördag - åtminstone. Man träffar människor från många olika länder och lär sig mycket om dem, mycket mer om själva värdlandet. Allt enligt principen "vill-du-lära-känna-islänningar-åk-till-danmark-på-utbyte" ;)



Språket

Out of this world.. Hjälper inte mycket att man kan svenska.. siffrorna är skitenkla, nästan lika som dom svenska, och några ord liknar väldigt mycket min dialekt, men annars är det hopplöst. Jag känner nog några som lärt sig isländska, men dom har alla läst åtminstone 15 sv i språket, bor med islänningar och har TV (dvs hör språket dagarna i ända). Mina kunskaper i språket består ungefär av att jag kan

skaka på huvudet när dom i kassan frågar "póka?", dvs om jag vill ha en påse - vilket jag oftast inte vill (och när jag vill så vet jag inte i vilken form jag ska böja 'en' ändå). Aijo, sen kan jag ju säga 'hetna.' också. Det kan man sätta in i princip oändligt med gånger i vilken isländsk mening som helst och betyder ungefär 'ööööh'. Användbart.



Grönland

Så fort man far utanför Reykjavík är naturen på Island häftig nog, men det som ändå gjorde störst intryck på mig under de fyra månaderna var resan till Kulusuk på Grönlands östkust. Jag har aldrig känt att jag lever så mycket som under den veckan (med undantag efter någon roddträning i Åbo kanske ;)). Så många starka känslor hela tiden. De första dygnen kände jag mig som i en film. SVT:s Pistvakt IRL, fast mera. Jag har aldrig förr sett eller upplevt något liknande, och jag kommer säkert inte att göra det igen förrän jag åker dit nästa gång! Det var en vecka när allt var AWESOME, "like a beast", cool (eller "american style with small balls"). Jag saknar ännu utsikten från vårt hus, över viken fylld med isberg. Enda gången jag sett någonting ens i närheten tidigare är just på film, och dom gör inte riktigt rätt för sig. Soluppgångarna i morgondimman, solnedgångarna, norrskenen över hela himlen, de "gulliga" slädhundarna, leende invånare, resällskapet i vårt gröna "big brother" hus och i det röda huset..

Tillbaka i Åbo

A little has happened, but nothing's really changed.. Det är roligt (like a beast) att vara tillbaka bland alla vänner igen, men samtidigt saknar jag lite mitt liv!! Speciellt Erasmusfesterna två-tre gånger i veckan - ett smidigt sätt att träffa alla bekanta samtidigt! Jag vill inte tillbaka till Island (ännu, någon gång far jag säkert tillbaka dit också som turist), men jag längtar efter att få resa igen, nya platser..

Alla har olika syften och mål med sina utlandsstudier, så några generella råd tänker jag inte ge. Men det jag kan berätta är vad jag skulle göra ifall jag själv for en gång till: För det första skulle jag vara ett år. Fyra månader är så kort att jag hela tiden såg ändan på det, vilket påverkade en stor del av vad jag gjorde på ett negativt sätt. Jag skulle försöka jobba på att hitta andra bekanta än utbytesstuderande, sådan vänskap bygger på något annat än "du-har-inga-kompisar-här-och-det-har-inte-jag-heller-så-vi-kan-ju-umgås-i-brist-på-annat". It is fun while it lasts, men det är inte så långsiktigt.. Ett avslutande råd kan jag väl ge i alla fall, ÅK IVÄG! Efter att jag kom så långt så att planet landade i Keflavik så har jag inte en gång ångrat mig, men däremot är jag vettskrämd av tanken hur många erfarenheter jag skulle vara utan ifall jag inte hade åkt.

Mia Westerlund



Vårens studieprestation

Vi på redaktionen fick ett tips om en mycket hedersvärd studieinsats och beslöt att uppmärksamma personen genom att publicera ett smakprov av dennes alster.

LOGG 2 - Hur har arbetet kommit igång?

Vad har jag lärt mig hittills? Absolut ingenting av värde, däremot ser jag ljus på framtiden. Jag tror att det kommer att bli mera mera konkret tänkande och material som är applicerbart på min bild av en organisation då vi nu förflyttar fokus från den oändligt sövande inledningen av boken och kursen som helhet till ett mera jordnära och konkret studium av ett verkligt företag. Angående boken anser jag att den aldrig borde ha fått gå till tryck utan att de menigslösa värdelösa försöken till dialog med läsaren skulle ha avlägsnats. Detta skulle ha gjort boken dubbelt mera lättläst och hälften tunnare. Den första gruppkontakten var fylld av positivt laddade vibrationer kring ett stationärtillstånd bestående av gruppens maskulina element. KTF:ares goda gruppanda och positiva läggning överraskade de övriga gruppmedlemmarna positivt och världen skulle efter denna dag aldrig bli sig lik igen. Detta är dock inte någon unik företeelse eftersom världen står under ständig påverkning och förändring. Gruppens arbete har fungerat friktionsfritt – nästan på supralaternivå. Den första föreläsningen i kursen öppnade mina ögon för hur mycket menigslösa arbetsuppgifter man kan hitta på för att ge sig själv arbete på akademisk nivå, t.ex. en djupgående analys av den fysiska strukturen av aulans klädställning. En god ledare kunde kanske få ytterligare stöd av organisationsteori men det finns även en påtaglig risk att en helt talangbefriad person i maktbehov kan övertyga sig själv och andra att denne skulle vara en lämplig ledare med organisationsteorin som verktyg. Gruppen har lätt att komma överens och har haft en

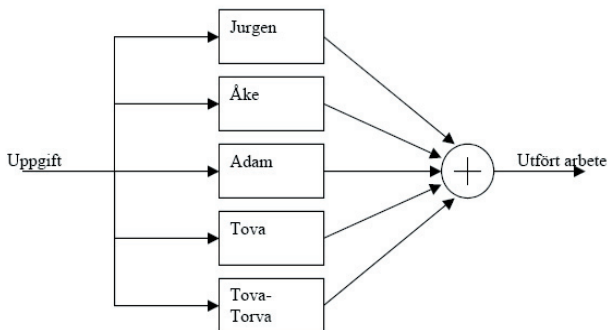
fungerande arbetsfördelning. Alla har tagit personligt ansvar för det producerade materialet och jag kan för tillfället inte se att problem skulle uppstå inom gruppen. Gruppen kommunicerar huvudsakligen i elektronisk form men även möten planeras in vid behov. Förövrigt anser jag att Kartago bör förstöras.

Blogg 3 - Första evalueringen av grupparbetet

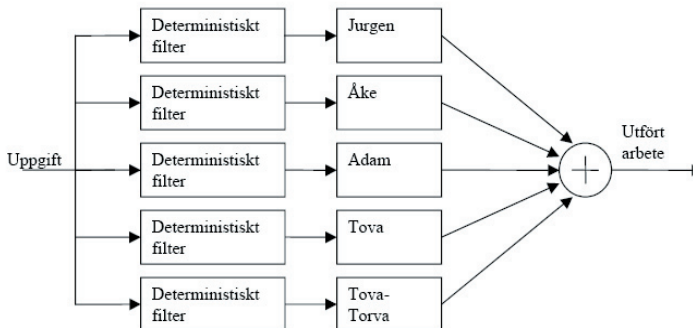
Kära bloggbok, Efter den senaste tidens stormar har solen äntligen åter gjort oss påmind om dess existens. Jorden tycks äntligen ha slutat rotera under mina fötter. Det stämmer naturligtvis inte eftersom jag fortfarande inte har slungats ut i rymden vilket skulle vara konsekvensen av att jorden plötsligt skulle stanna. Efter att ha konstaterat att jag fortfarande befinner mig på en jordnära nivå så kan diskussionen ledas in på dagens tema, vilket är hur gruppens fortsatta arbete har fortsatt att fortskrida. Eftersom alltid skrivs med två "l" trots att allt är relativt relativt, så kan jag endast framföra mina synnerligen subjektiva synpunkter. Men "det får duga" som gud enligt sägnen sa då han skapade Träsk. Träsk är en liten ort i de södra obygderna i Kristinestad och dess befolkningsantal lära vara och förbli okänt. Det konstaterande jag försöker framföra är att gruppen medlemsantal inte är okänt eftersom vi alla har träffats, och ingen av oss kommer från Träsk och att våra arbeten duger fint. Delegeringen av arbetsuppgifterna inom gruppen har vi lyckats genomföra på ett utomordentligt konsekvent och framgångsrikt sätt. En liten metafor som

beskriver gruppens arbete på ett mera bildligt sätt kanske skulle vara på sin plats. Jürgen, Åke och Adam går alla på KTF vid Åbo Akademi. De vill alla ha extra studieveckor och väljer därför att gå kursen "Organ och Transplantationer". De märker snabbt att det behövs fler människor än de själva för att utföra de 'laborationer' som ska göras under kursens gång. Kursdragaren har beslutat att två flickor, Tova-Torva och Tova, också ska arbeta i samma grupp. Först försökte alla medlemmarna i gruppen att laborera individuellt på samma försökskadaver (Figur 1), men de märkte snabbt att det behövdes en hjälpende hand, eller kanske hjälpende händer. Gruppen diskuterade igenom den problematiska situationen i detta fingerade exempel och kom fram

till att de ska försöka fungera som ett operationsteam istället (Figur 2). Efter detta kunde gruppen som helhet uppnå resultat som aldrig skulle ha varit möjliga genom enbart individuella arbetsprestationer. Som ovanstående text låter oss förstå på ett mera lättolkat och bildligt beskrivande plan så är synergieffekterna uppenbara i ett grupparbete, summan av de individuella arbetsinsatserna och resultaten kommer inte upp till samma nivå som grupparbetets totala värde. Vi har enligt min ibland påstått förvirrade verklighetsuppfattning inte haft några dispyter eller problem inom gruppen, för övrigt gäller också principen "What happens in Calculus, stays in Calculus!" För övrigt anser jag att Kartago bör förstöras!



Figur 1. Alla jobbar individuellt på samma sak.



Figur 2. Gruppen har delegerat arbetsuppgifterna och uppnår bättre resultat.

Smått och Gott

Dennis mat-hörna

Dåligt med pengar? Vill int KELA bjuda på inre filé varje dag? Då ska du få lite överlevnadstips av eder värdinna. Det finns en maträtt som du får mycket energi per euro, nämligen köttpiroger.



Kötare á la Dennis:
Gå till en STOR butik köp en 10-pack köttpiroger.
Köp också en stor påse riven ost av något billigt märke (ja, riven ost är den billigaste).
Ta en sväng via Hesburger/McDonalds och ta ketchup, man kan t.o.m. få senap om man frågar.
När du har tillgång till en micro så skär du upp en kötare och sätter den i micron i två minuter. Sen fyller du kötaren med ost, senap o ketchup.
Avnjut, du har just tillverkat en energibomb och du behöver inte många per dag för att överleva.
Vill du ha föda från hela kostcirkeln kan du gå och tugga på någon buske, det är gratis.

Snoppoesi

Det var en helt påhittad person som efter en helt påhittad ljumskbräck operation märkte helt påhittade färgskiftningar på sitt helt påhittade könsorgan. Eftersom den helt påhittade personen var påhittig hittade han på en hel sång om detta helt påhittade öde.

(Mel. Cottonfields, Kåtonfields, "Josip")

Kutchin va in litin litin snopp
såm bodd naschtans i Lårvik lame bolan
Han va bloå, kåtong- kåtongbloå.
Han va lila, å ful å rakad
tier an loåg i kalsaren heilt domna,
i en svettåt sjukhussieng i stan.

Papp hans sa: "Kva je e nu fö spottas,
näj nu tror ja no vi flyttar, jag å bollan.
Tu je bloå, kåtong- kåtongbloå."
Å så for an åp CP-trucken
såm e schtjtit streck i Kaskisbackan
å in rekti pornopung sat oåp.

Men just vör Arken lossna bollan
så e bar fö gåbbin ut i oåen,
i e brun å gröymåt åbo-oå.
He va just tenn vör Hilkanpuoti,
fast på anna sidon nier i backan,
i e brun å gröymåt åbo-oå.

I nästa nummer

- Extrem hundraklubben

D.v.s. att dricka 100 öl på 100 timmar. De som är intresserade av att delta ska anmäla sig på www.datateknologerna.org senast den 31:a augusti.
Noggrannare regler kommer upp på hemsidan.

- Fråga Albin Q

Maila in era frågor till date_forward@abo.fi, så svarar Albin i nästa nummer.

Historien om Albin

Kapitel 10 - Trumman

Nita förklarade för Alonso:

"Jag bär själv endast på en flyktig vänskap till science fiction, men då jag hittar något gripbart i den litteraturen lägger jag det på minnet. I Carl Sagans bok Kontakt mottar man på jorden en signal från yttre rymden. Signalen börjar med att definiera enkla aritmetiska operationer, för att småningom övergå till mer komplexa strukturer och slutligen ge en full beskrivning av ett arkitektoniskt och tekniskt mästerverk. Jag tänker kontakta den magnifika varelsen genom ett kodspråk, vilket - på samma sätt som utomjordingarnas signal i Sagans bok - bär det budskap jag vill ha fram."

"Men vad har du tänkt använda för språk? Spanska? Kan du ens vänta dig att kreaturet förstår de sifferkoder som representerar vårt alfabet?"

"Jag behöver inte använda mig av ascii, unicode eller något annat specifikt sätt att koda mitt budskap. Signalen börjar med att definiera sitt eget kodspråk. Tänk dig t.ex. räkneoperationerna $1+1=2$ och $1+2=3$. Man kan ersätta de olika tecknen med kodsekvenser, utan att regelbundenheten i operationerna försvinner: a p a y b ... a p b y c. Mottagaren kan härleda olika betydelser i kodsekvenserna, men genom att upprepa mönstret tillräckligt länge kan sändaren tydligt definiera de olika räknesätten. Med samma metod kan man sedan gå vidare till avsevärt mera komplicerade budskap."

"Jaha, det var ju genialiskt. Men vad väntar du dig att någon ska göra med en massa siffror? Det leder väl ingen vart?"

"Där har du fel. Det jag har tänkt sända är först alltså grunderna till vår matematik, sedan någonting som beskriver jorden, vilken motsvaras av en sfär. Till och med du måste ju komma ihåg formlerna som beskriver en sfärs ytareal och volym, Alonso? Därefter beskriver jag jordens koordinatsystem med latituder och longituder, varefter det är en barnlek att skicka koordinaterna till denna plats."

"Men..." började Alonso.

"Ah, du undrar hur mottagaren kan känna till referenspunkten för vårt globala koordinatsystem? Det beskriver jag i förhållande till solen, först som en allmän formel, sedan med några exempeluträkningar vid olika tidpunkter och på olika platser."

Alonso stod tyst och funderade ett ögonblick, varefter han bjöd på sitt säregna och hjärtliga vita leende.

"Underbart, Nita, underbart! Låt oss börja!"

Alonso var fascinerad av principen bakom Nitas försök till universell kommunikation, men än mer fascinerad blev han när han förstod hur maskinen skulle fungera. Det visade sig att det han hade sett tidigare endast var styrplattformen för maskinen, vars enorma storlek gick upp för honom först när Nita förde honom runt en dunge. Alonso gav ifrån sig ett rop av förvånan när han såg den monstruösa skapelsen. Det hela såg ut som en gungbräda för övervuxna elefanter. I mitten stack en fem meter hög bock upp ur jorden, och på den låg en gott och väl tjugo meter lång metallbalk, med omkring en meter i diameter. I vardera ändan på balken satt gigantiska cylinderformade metallklumpar, och även om det verkade som om konstruktionens kvalitet i övrigt inte var något precisionsarbete, var metallcylindrarna mycket regelbundna och släta. I mitten ovanpå gungbrädan fanns ett kargt block som var flera gånger större än metallcylindrarna. Marken kring gungbrädan var täckt av betong, men under de två me-

tallcylindrarna fanns på båda sidorna ett stälkantat hål i marken, och cylindrarna verkade passa i hålen. I bottenarna av hålen såg Alonso ett flertal små öppningar. Nita lade märke till Alonsos förundran och berättade igen:

"Radiosignaler är vågor, som sedan manipuleras genom antingen frekvens- eller amplitudmodulering för att skapa den kontrast som behövs för att simulera aktivitet och inaktivitet, ett och noll, eller mer komplicerade signaler. I detta fall kommer signalen att bestå av rytmiska impulser i marken, förorsakade av denna dualistiska torshammare! Som åskviggas kommer de att slå i berget, och det öronbedövande brakets kommer att propagera genom kontinenten, ja världen runt ifall allt går väl, och kreaturet kommer att registrera signalen, avkoda den och förstå mitt kall! Jag har väntat så länge på att få återse den smäckra varelsen, för att kunna fråga den alla de frågor som bubblat inom mig sedan jag först hörde dess berättelse."

"Nita, o Nita, jag förstår mycket väl din upphetsning! Det här vinner alla sorter av verksamhet inom den politiska och ekonomiska sektorn. Men jag förstår ännu inte riktigt hur meddelandet ska sändas i praktiken?"

"Du vet säkerligen hur en bensinmotor fungerar? Principen är densamma: Ur de små öppningarna i bottenarna på cylinderhålen sprutar jag in ett specialtillverkat bränsle, som antänds av trycket och värmen som skapas då hamrarna slår ned. En explosion på ena sidan skjuter upp hammaren, vilket får den motsvarande på andra sidan att stöta neråt. Där har vi grundläget, eller nollan om du så vill: de två stora metallblocken trummar på i jämn takt, vilket borde åstadkomma ett outhärdligt buller och vibrationer i jordskorpan på omkring tre på Richterskalan. Jag har kollat berggrunden här under och kommit fram till att hamrandet i grundläget inte borde få materialet att hamna i resonans med sig självt, för då skulle vi verkligen vara i blåsten. Nåjo, för att skapa kontrastläget, eller ettan, använder jag en mer explosiv blandning som bränsle, vilket kommer att leda till avsevärt häftigare aktivitet på cylinderfronten. Med andra ord kommer de att dunka utav bara helvete."

"Är det här amplitud- eller frekvensmodulering?" insköt Alonso.

"Lite av båda två faktiskt", sa Nita. "Och ganska kraftigt sådan."

"Vad är den där väldiga klumpen på mitten till för?"

"Ah, den håller hela gungbrädan nere på marken. Explosionerna i kontrastläget blir så kraftiga att de skulle slunga hela härligheten upp i luften."

"Menar du allvar? Vad väger allt detta?"

"Jag är glad att du frågade. Metallcylindrarna är tre meter breda och fem meter höga och gjorda av koppar, så de väger omkring 210 ton vardera. Klumpen i mitten är dubbelt så tung, så det rör sig om kanske 900 ton sammanlagt."

"Vad var det där du sa om resonans?"

"Ja, du har väl hört om broar som börjar svänga vilt ifall de hamnar i resonans med sig själv på grund av vinden? Jag tänker mig att motsvarande kunde ske i berggrunden ifall man bultar på med en viss frekvens sammanfaller med längden, ifall det till exempel är fråga om en långsmal berggådra. Då kunde den eventuellt rasa samman, men det här är inte riktigt mitt område så jag har inga beräkningar för kontrastläget. Men det borde inte vara något problem."

"Jaha, vad väntar vi på?" hostade Alonso nervöst.

De gick till styrplattformen och spände fast sig vid stolarna.